

”Der vil være gode solchancer”: Positive vurderinger af tørt og varmt vejr midt i en klimakrise

SØREN BECK NIELSEN

ABSTRACT

Denne artikel undersøger sprogvidenskabeligt 1) om og hvordan TV-meteorologer foretager vurderinger i vejrudsigter, og 2) om bestemte vejrforhold vurderes positivt versus negativt. Undersøgelsen bygger på et korpus af 62 vejrudsigter fra maj 2024 sendt på DR og TV 2, nærmere bestemt én vejrudsigst fra hver dag i måneden på de to kanaler. Vurderinger forekommer hyppigt. Deres manifestationer kan beskrives på et spektrum: Nogle er eksplicitte og gør brug af attributive eller prædikative formuleringer, andre er mindre direkte og præsenterer vejrprognoser igennem vurderende kategorier, og endelig er nogle forskudte og implicitte idet TV-meteorologer omtaler vejrforhold neutralt, men kontrasterer denne omtale med en forudgående eller efterfølgende vurderende beskrivelse af et modsatrettet vejr-mæssigt perspektiv. Tendensen er klar: Varmt, tørt, solrigt og vindstille vejr vurderes positivt, mens koldt, vådt og blæsende vejr vurderes negativt, og programmerne afstår helt fra at afsøge mulige forbindelser mellem vejr og klima. På denne baggrund diskuterer artiklen hvordan vejrudsigter risikerer at normalisere stigende temperaturer og reproducere psykologisk distance til global opvarmning.

EMNEORD: vejrudsigst; klimaforandring; sprogvidenskab; vurdering; psykologisk distance

INDLEDNING

Forbindelsen mellem klima og vejr er kompleks. Meteorologisk defineres klima som gennemsnitsvejret over en længere årrække, typisk 30 år. Denne grænse udjævner naturlige vejrforholdsudsving i målinger, og er – sammenholdt med tusindvis af systematiske og præcise målinger på jordoverfladen – grunden til vi med sikkerhed ved at kloden bliver stadig varmere på grund af afbrænding af fossile brændsler (IPCC 2023).

Forbindelsen mellem vejr og klima er imidlertid lige så vigtig som kompleks. Man kan både gennem 'overfortolkning' og 'underfortolkning' af vejrforhold risikere et mangelfuldt billede af klimakrisen. En overfortolkning af de relativt kølige temperaturer lokalt i Danmark i sommeren 2024 kan fx skygge for erkendelsen af global opvarmning, og at 2024 globalt slog alle varmerekorder. En underfortolkning af den varme danske sensommer i 2024 kan skygge for erkendelsen af at varmen vittterlig var højst usædvanlig. Den 5. september kom temperaturerne i Danmark fx op på 30,2 grader, hvilket gjorde det til den varmeste septemberdag i 77 år. Således kan begge scenarier uheldigt bidrage til reproduktion af *psykologisk distance* til klimaforandring, dvs. oplevelsen af klimaforandring som noget fjernt, irrelevant, fremtidigt og usikkert (se Brügger 2020; MacDonald et al. 2015), som igen risikerer at demotivere incitament til klimahandling.

Den videnskabelige undersøgelse af forbindelsen mellem vejr og klima hører sædvanligvis hjemme inden for naturvidenskaberne. I denne artikel udføres den sprogvidenskabeligt gennem næranalyser af sprogbrug. Der er gode grunde til at vende sig mod sproget for at afsøge forbindelsen. Filosofer og psykologer gør opmærksom på at sproget som medium for kommunikation og understøttet tænkning bl.a. gør mennesker i stand til at bevæge sig fra at *leve i* til at *reflektere over tid* (Schutz 1967) og i det hele taget realisere *abstrakt* tænkning (Vygotsky 2018). Dette er der brug for hvis man skal erkende forbindelser mellem vejr og klima – ikke mindst forbindelser der undgår førortalte over- og underfortolkninger. Artiklens specifikke undersøgelsesgenstand er sproget i vejrudsigter. Vejrudsigten er udvalgt som et eksempel på en systematisk og eksponeret kommunikationsform med potentiale til at oplyse om og invitere til offentlig samtale om klimaforandring med bl.a. stigende temperaturer og flere ekstreme vejrhændelser til følge. Omvendt er der også den risiko at TV-meteorologer kun 'taler om vejret' og derved forbigår dets potentielle forbindelse til klimaet. Det er også værd at forholde sig til sprogbrugens vurderende potentiale, for hvis meteorologerne systematisk vurderer høje temperaturer positivt, risikerer de implicit at normalisere eller bagatellisere global opvarmning.

Hermed når vi til undersøgelsens primære ærinde. Tidligere forskning har gjort interessante empiriske iagttagelser om betydningen af

meteorologers og journalisters vurderende sprogbrug om bestemte vejrforhold (fx Meze-Hausken 2007; Sivle & Aamodt 2019). Men for at få et udtømmende billede mangler vi detaljerede og sammenhængende sprogvidenskabelige beskrivelser af hvilke sproglige ressourcer vurderinger konstitueres af. Dette forsøger artiklen at levere. Mere specifikt retter analysen sig mod at besvare to konkrete spørgsmål: 1) om og hvordan TV-meteorologer foretager vurderinger af vejrforhold; 2) om TV-meteorologerne i givet fald vurderer bestemte vejrforhold positivt versus negativt. Besvarelsen af disse to spørgsmål vil blive brugt til at diskutere i hvilket omfang og med hvilke mulige implikationer vejruddsigterne etablerer forbindelse mellem vejr og klima.

TIDLIGERE FORSKNING

Denne erkendelsesinteresse kalder på inddragelse af perspektiver fra litteratur om opfattelser af forbindelser mellem klima og vejr, sproglige vurderinger, og sproget i vejruddsigter.

Tidligere forskning har undersøgt hvorvidt anerkendelse af menneskeskabt global opvarmning påvirkes af vejrforhold. Vi bør her skelne mellem studier som forholder sig til individers *personlige* versus *medierede* erfaringer med vejr-situationer. Personlige erfaring med vejrforhold kan være en øjenåbner i forhold til at anerkende menneskeskabt klimaforandring. Dette gælder både for erfaring med ekstreme vejr-situationer (Sambrook et al. 2021) og mere moderat øget varme (Li, Johnson & Zaval 2011). Der er forsket mindre i hvilken rolle medierede erfaringer med vejrforhold spiller for klimaforståelse, fx gennem at lytte til/se vejruddsigter. Bloodhart et al. (2015) dokumenterer gennem et omfattende survey-studie at seere af TV-vejruddsigter – upåagtet politisk observans – er mere tilbøjelige til at anerkende global opvarmning når de lærer om dens udslag igennem dækning af ekstreme vejrbegivenheder. Et par år senere udførte Engblom et al. (2019) et opfølgende studie der fandt at størstedelen blandt en mindre population af interviewede TV-seere forholdt sig positive til muligheden for at modtage klimaoplysning integreret i vejruddsigterne. Sivle et al. (2021) rapporterer om positive responser på et forsøg hvor norske TV-meteorologer i højere grad end tidligere begyndte at integrere oplysning om klimaforandring i dækning af vejrforhold. Samlet peger studierne således på et stort potentiale som måske

kan indfries igennem denne genre, men som ikke altid prioriteres. Sidstnævnte demonstrerer Bødker og Simonsens (2024) danske undersøgelse af online nyhedsdækning af vejret på DR's og TV 2's hjemmeside fra 2005 til 2022: Undersøgelsen viser at forbindelse mellem vej og klima etableres sent (i perioden fra 2019) og gennemgående fylder meget lidt.

Der findes meget sprogforskning i vurderinger at læne sig opad. Emnet er bl.a. centralt inden for grene som *systemisk funktionel lingvistik* (Martin 2005), *genreanalyse* (Hyland 2005), *konversationsanalyse* (Pomerantz 1984), *interaktionel lingvistik* (Couper-Kuhlen & Selting 2018: 288 ff.) og *diskurspsykologi* (Wiggins & Potter 2003). En af de store udfordringer er at afgrænse hvad der konstituerer den sprogliggjorte vurdering. Genreanalytikere pointerer fx: "Almost any choice among related words is evaluative" (Zou & Hyland 2019: 723). Og sociologen Erving Goffman iagttager (1978: 813):

Indeed, it is impossible to utter a sentence without coloring the utterance with some kind of perceivable affect – even if (in special cases) only with the emotionally distinctive aura of affectlessness.

Der er dog hjælp at hente i faglitteraturen. Goodwin & Goodwin (1987) viser at turkonstruktionsenheder kan være designede specifikt til at udføre vurderende handlinger som fx "it was so good" udtalt af samtale-deltageren Dianne om en aspargestærte som en fælles bekendt har bagt. Elementet "so good" beskrives som 'vurderingssegmenter'. Det består af en adverbial forstærker ("so") og et semantisk vurderende prædikat ("good"). Desuden kan prosodiske virkemidler som fx forlængede lyde og enfatiske tryk understrege handlingen. Disse grammatiske, semantiske og prosodiske virkemidler omtaler Goodwin og Goodwin tilsammen som 'vurderingssignaler'. Analysen kan ikke overføres 1:1 til nærværende formål. Men dens måde at konkretisere, skabe gennemsigthed og opbryde i elementer bør tjene som inspiration.

Meteorologien er som andre specialiserede fagfelter fyldt med fagudtryk og jargon (se fx DMI's egen oversigt: <https://www.dmi.dk/wiki>). Desuden er vejrudsigter som andre medierede formater kulturhistorisk forankrede (Strauss & Orlove 2003). Dette kan komme til udtryk på en række områder, bl.a. i genre- og stilforskelle imellem fx formelle græske

versus uformelle og 'samtalende' britiske TV-vejrudsigter (Sifianou & Tzanne 1996), eller det kan komme til udtryk i fokus for vejromtale i dagblade afhængigt af regionale vejrsystemer som fx *Bergens Tidende* hvor højtryk dækkes som den glædelige undtagelse fra normen (Meze-Hausken 2007). Mere generelt ved vi fra diverse sprogteorier at sproglig betydning er situeret, og at samme udtryks mening derfor kan variere kraftigt i forskellige kontekster (Bakhtin 1986). Kunne dette så betyde at meteorologer udtrykker vurderinger på genrespecifikke måder? Eller at udtryk der i andre sammenhænge kommunikerer evaluering, benyttes faktisk og neutralt i vejrudsigter? Ultimativt er dette empiriske spørgsmål som analysen må søge at besvare. Men litteraturen kunne indikere det. Nu om dage bruges ordet 'laber' primært i betydningen 'seksuelt tiltrækkende'. Men i 1700-tallet refererede dette maritime udtryk til vindstyrke 2-vejrforhold, bl.a. noteret i logbøger fra vagtskibe i Øresund (Ernholtz 2015). Et mere moderne eksempel finder vi fra forskning i norsk meteorologi. Sivle & Aamodt (2019: 438) beretter at 'fair weather' ifølge *Meteorologisk Institut* i Norge teknisk refererer til tilstande hvor mindre end en fjerdedel af himlen er dækket af skyer. Dette betød fx at meteorologer typisk beskrev vejret hen over sommeren 2018 der bar præg af ekstremt højtryk, som 'fair weather' (i engelsk oversættelse, naturligvis). Og omvendt beskriver Sivle & Aamodt (2019: 438) at mulighed for regn konsekvent omtales som 'risk of rain' – upåagtet at det kan være noget som mange sukker efter som fx under hedeølgen i 2018. Litteraturen peger således på et semiotisk spændingsfelt imellem meteorologisk versus mere hverdagslig sprogbrug med potentielt vigtige implikationer.

DATA OG METODE

Undersøgelsen bygger på et korpus der består af én vejrudsigst fra hver dag i maj måned 2024 fra Danmarks to public service-fjernsynskanaler, DR og TV 2, dvs. i alt 62. Maj er udvalgt ud fra forestillingen om at den som typisk overgangsmåned fra forår til tidlig sommer kunne indebære vurderinger af vejret i forhold til seeres udendørsmuligheder. Vejrudsigterne fra DR er hentet fra TVA midt på dagen, og TV 2-vejrudsigterne stammer fra morgenudgaven af TV 2 News. Spredningen udover dagen er ikke et strategisk valg, men skyldes tilgængelighed i forbindelse med

dataindsamlingen. Et nærmere blik viste dog at de forskellige udgaver oftest følger samme overordnede format. De indledes typisk med en beskrivelse af de aktuelle vejrforhold. Derefter følger prognoser for resten af dagen og aftenen. På DR kommer derefter en hurtig gennemgang af morgendagens vejr. Begge programmer afsluttes typisk med en fem-døgnspgnose. Det hele afvikles på lidt over et minut. En lille forskel består i at TV2-vejrudsigterne starter 'lige på' mens de på DR integreres i den øvrige udsendelse ved at blive indledt med en udveksling mellem vært (VÆ) og TV-meteorolog (ME) (se Brouwer & Laursen 2003).

Vejrudsigternes organisering i forhold til placering i sendefloden er ud fra et mediemæssigt perspektiv særdeles interessant. Men det er ikke et forhold som dette studie vil gå så meget nærmere ind i. Til gengæld vil det i overensstemmelse med den sprogvidenskabelige erkendelsesinteresse gå i detaljer omkring sprogbrugen. Hertil er de 62 vejrudsigter transskriberede manuelt vha. softwareprogrammet *Childes Clan* og med brug af elementer fra den konversationsanalytiske notationsteknik som kan fange potentielle vurderingssignaler i form af fx emfatisk tryk, lydforlængelser eller variation i volumen, ledsagende kropslige handlinger som fx deiktiske peg på vejrkortet eller pragmatiske gestikulationer som pointerer et udsagns betydning, eller øvrige ledsagende multimodale ressourcer som fx skiftende farvekoder der afspejler temperaturforhold (se udskriftsnøgle nedenfor).

Undersøgelsens eksplorative sigte kalder på en kvalitativ tilgang med et multimodalt blik for betydningsfulde elementer som potentielt kan konstituere vurderingssignaler. Alle vejrudsigterne er analyserede ud fra dette formål. En kvantitativ undersøgelse af distribution af vurderinger over tid, eller en eksperimentel undersøgelse der validerer modtagerrespons, ville bestemt også være interessante. Men sådanne perspektiver må vente til en anden gang.

HVORDAN VURDERER TV-METEOROLOGER VEJRFORHOLD?

Analysen vil hurtigt demonstrere at det ikke er et spørgsmål *om* TV-meteorologer foretager vurderinger af vejrforhold, men *hvordan* de gør det. Dette betyder dog ikke at alt hvad der bliver sagt i vejrudsigter kan læses vurderende. Eksempel (1) illustrerer den objektive orientering som

kendetegner store dele af vejrudsigterne. Mere konkret viser uddraget åbningen af vejrudsigten den 6. maj på DR:

(1) DR 6. maj

01. VÆ: Og fra Stockholm videre til dig Michael Jarnvig og et
kig på vejret.

02. ME: .h Ja der har været nogle *byger *sådan lidt spredt
rundt omkring i

*ME skruer sin overkrop mod
vejrkort og vender sig derefter igen mod kameraet
*tegner halvcirkel på
kort langs 'Lillebælt'

03. formiddagstimerne *men der er ligesom en tendens til
at bygerne

*skruer igen overkrop mod kort og
tegner cirkel over 'Nordvestsjælland'

03. bliver mindre *og at de også øh forsvinder (...)

*trækker hånd baglæns og laver lille
kastebevægelse over det sydlige 'Sverige'

TV-meteorologen afstår her fra at vurdere vejrforholdene, både i beskrivelsen af de forudgående forhold i formiddagstimerne og i prognosen for de efterfølgende vejrforhold ud på dagen. Sprogligt kommer objektiviteten således til udtryk igennem fravær af vurdering. Nærmere bestemt kan vi iagttage et fravær af de former for sproglige vurderinger som analyserne nedenfor vil udfolde. Ganske kort er der tale om: 1) fravær af *eksplicit vurdering* i det indledende udsagn om bygerne, fx foranstillet adjektiv før substantivet ("nogle irriterende/velkomne byger"); 2) fravær af omtale af prognosen gennem *vurderende kategorier* som fx at "der er chance/risiko for at bygerne bliver mindre"; 3) fravær af *forskudt vurdering* som ellers kunne have været realiseret igennem kontrasten imellem eksemplets to udsagn hvis det ene udsagn havde indlejret en vurdering ("men der er heldigvis en tendens til at bygerne bliver mindre"). Hvis bare et af disse træk optrådte, ville udsagnet kunne læses vurderende (= regn er uønskeligt).

Multimodalt kommer objektiviteten til udtryk lydligt og kropsligt. Lydligt kan vi konstatere et relativt fravær af potentielle vurderingssignaler som fx markant stemmemodulering eller påfaldende subjektiv ud-

Lad os sammenligne eksempel (1) med åbningen af vejrudsigten samme dag på TV 2:

01. ME: en ny uge hvor der er øh rigtig gode chancer for
solskin også øh *tørvejr det
 *ME vender sig mod kort

02. meste af tiden *dette her det er *de samlede
nedbørsmængder her frem til søndag
 *peger på Europakort i 'Vesterhavet'
 *ser tilbage mod
publikum og samler hænder foran sig

03. *der kan vi altså se .h *Danmark ligger altså lige i
smørhullet af .h tørvejr
*vender sig mod kort og peger igen på 'Vesterhavet'
 *sænker arm og vender sig igen
mod publikum

43

Vejrudsigerne retter sig således somme tider mod at beskrive og forudsige vejret objektivt, og andre gange mod at vurdere det som noget seere kan glæde eller ærgre sig over. Der er dog ikke tale om enten/eller. Der er i stedet tale om mere eller mindre eksplicitte vurderinger. De følgende analyser vil behandle tre varianter af vurderingsformer der kan læses som et kontinuum fra klart eksplicitte til overvejende implicitte vurderinger.

Vejrudsigter er tydeligst evaluerende når vejret og/eller vejrprognosen omtales som ”flot”, ”smukt”, ”kedeligt” eller ”trist” etc. Vurderingen er dermed eksplicit. Den finder sted igennem indlejrede leksikalske valg der typisk optræder enten *attributivt* (”det er et flot vejr”) eller *prædika-tivt* (”vejret er flot”). Begge dele forekommer ofte. Lørdag den 11. maj beskrev TV 2’s meteorolog fx weekendens forestående vejr således:

Perioden bar præg af et højtryk. Og DR kunne fredagen efter, dvs. seks dage senere, berette at også den kommende pinseweekend ville blive "flot":

01. VÆ: Så skal vi også høre om det med vejret især når pinsen
står for døren
02. hvordan ser det ud Helena?
03. (.)

lighed” med noget mere neutralt. Denne opfattelse kan sagtens påvirke receptionen, dvs. uanset om TV-meteorologer konsekvent omtaler muligheden for regn som en ”risiko” (jf. Sivle og Aamodt 2019), kan seere derfor høre det negativt vurderende i passager som denne:

(8) TV 2 23. maj

01. ME: og så *vil vi se i løbet af formiddagen der *begynder
at
*ME peger på markeret front på kort *ser på
kort
02. være *risiko for regn og byger .h (...)
*trækker hånd til sig og trækker sig tilbage

Hvordan seere modtager sådanne prognoser der omtales som ”risiko for regn” uden yderligere evaluerende sprogbrug, er umuligt at afgøre inden for rammerne af denne undersøgelse. Til gengæld er det let at tilbagevise at prognoser om regn konsekvent og derfor neutralt skulle omtales som ”risici”. I uddrag (9) omtaler TV-meteorologen det fx som en ”mulighed”:

(9) DR 20. maj

01. ME: (...) *der er mulighed for byger sådan her midt i
perioden
*ME ser på kort og udpeger de midterste dage på
femdøgnsillustration
02. *.h <ellers så ser det tørt og solrigt ud>.
*vender sig mod seere

Man kunne få tanken at prognosen omtales som en ”mulighed” snarere end ”risiko” fordi kategorien ”byger” refererer til sporadisk og mild regn. Men det kan så til gengæld tilbagevises ved at prognosen om byger somme tider omtales som en ”risiko”:

(10) TV 2 21. maj

01. ME: (...) *i morgen eftermiddag begynder der at være
risiko for byger over
*ME peger på skyer på vejrkort
02. Sønderjylland (...)

Variationen gør således at vi ikke umiddelbart kan oversætte de norske forhold til de danske (Sivle & Aamodt 2019): Der er variation mellem begreberne ”risiko” versus ”chance”, og de kan derfor have bevaret noget af deres værdimæssige konnotation. Hvis TV-meteorologen konsekvent benyttede fx ”chance”, ville det miste sin positive konnotation og derfor blive et neutralt ord til at omtale bestemte vejrforhold med. Men fordi der er variation, er der mulighed for at udtrykke en værdimæssig ladning.

Et dybere blik kan understøtte argumentet at de hverdagssprogligt sædvanligvis vurderende kategorier faktisk også bruges vurderende i vejrudsigterne. De to næste eksempler repræsenterer afslutninger på vejrudsigter henholdsvis den 23. og 27. maj. I det første omtaler TV-meteorologen en ”risiko for eftermiddagsbyger”, i det andet ”chancer for sol”. Vi ser imidlertid også i begge eksempler at de refleksivt farver kategorierne som vurderende igennem andre ledsagende, evaluerende udtryk.

(11) TV 2 23. maj

01. ME: .h *der er kun en dag lige her til at starte med sådan
udbredt regn (.)
*femdøgnskort popper op; ME vender sig mod det og
peger på det
02. fredag *lørdag ser superfint ud og sommerligt .h fra
søndag begynder der at
*vender sig tilbage mod seere
03. være risiko for (.) eftermiddagsbyger.

Her etablerer TV-meteorologen en kontrast imellem vejret fredag og lørdag som med en eksplicit, prædikativ vurdering ser ”superfint ud” og ”sommerligt”, og så søndagens vejr hvor der er ”risiko” for eftermiddagsbyger. Kontrasten indekserer således ”risiko” som noget negativt.

Vejrudsigten mandag den 27. maj afsluttes således:

(12) TV 2 27. maj

01. ME: .h *kigger vi fremad så må man sige at det går ned ad
bakke
*femdøgnskort popper op og ME vender sig mod det

02. *det er ustadigt og køligt her i de kommende
dage men det bliver
 *vender sig tilbage mod seere
03. igen varmere frem mod næste weekend med bedre
chancer for sol.

Her etablerer TV-meteorologen også en kontrast imellem de kommende dage med "ustadigt" og "køligt" vejr og så de efterfølgende dage op mod næste weekend der byder på "bedre chancer for sol". De første dages ustadige og kølige vejr vurderes tydeligt negativt gennem metaforen "ned ad bakke", og derfor må seere qua kontrasten forstå at de efterfølgende dages "bedre chancer" for sol er en positiv prognose.

FORSKUDT VURDERING

TV-meteorologer benytter sig også af de førømtalte forskudte vurderinger hvor en indledningsvis objektiv beskrivelse kontrasteres med et efterfølgende vurderende udsagn som retrospektivt og implicit evaluerer den første beskrivelse. Strukturen kan også være spejlvendt, så den starter med en vurderende beskrivelse og efterfølges af en kontrasterende objektiv beskrivelse.

Dette afsnit præsenterer tre overordnede varianter som kontrasten kan rette sig mod.

For det første kan kontrasten rette sig mod at vurdere et modsatrettet perspektiv ved samme vejrhold. Det kunne fx være at "der er vind men desværre ingen sol", eller "der er regn men heldigvis ingen vind". I ud-drag (13) handler det om et lavtryk. Et lavt skydække beskrives således:

(13) TV 2 10. maj

01. ME: (...) det er .h lukket godt til med lave skyer der er
trukket ind fra vest men
02. heldigvis øh tørvejr .h

TV-meteorologen benytter en *beholdermetafor* til at forklare hvordan de lave skyer "lukker godt til" over landets overflade. Beskrivelsen er billedlig, men tilsyneladende neutral. Den gøres dog retrospektivt vurderende når TV-meteorologen kort efter kontrasterer med et "men" og adverbialt vurderer at skydækket "heldigvis" ikke indebærer regn.

For det andet kan kontrasten rette sig mod regional variation. Det kunne fx handle om at der er ”kølig luft de fleste steder men dejligt lunt vejr ved vestvendte kyster”. I uddrag (14) zoomer TV-meteorologen lokalt ind på de aktuelle vejrforhold på Bornholm:

(14) DR 25. maj

01. ME: (...) Bornholm der er det helt overskyet også *med .h
tåge på .h øst og
*ME teg-
ner halvcirkel over det østlige og nordlige 'Bornholm'
02. *nordkysten .h mens *mod sydvest ved Rønne der er det
helt fint vejr .h
*ser på kort *vender sig tilbage mod seere

De regionale forhold etableres sprogligt med referencer til Bornholms ”øst- og nordkyst” versus ”sydvest mod Rønne” og kropsligt ved at TV-meteorologen tegner en linje som deler øen i to. Også her benytter TV-meteorologen først objektive kategorier om østkystens vejrforhold, dvs. ”overskyet” og med ”tåge”. Men med den efterfølgende forskudte vurdering af vestkystens forhold som ”helt fint” vejr gøres der retrospektivt klart at østkystens vejrforhold altså ikke kvalificerer til sådan en positiv vurdering.

For det tredje kan kontrasten indfinde sig i forbindelse med prognoser. Den kan således rette sig mod en tidlig udvikling i form af et kommende vejrskifte. Det kunne fx være at der var ”regn og blæst men med flot opklaring på vej”. I uddrag (15) fra d. 31. maj gør TV-meteorologen brug af den spejlvendte struktur som indledes med et vurderende udsagn:

(15) DR 31. maj

01. ME: .h femdøgnsprognozen *viser altså også at søndag ser
*femdøgnskort toner frem og ME
vender sig mod det
02. det altså ret fornuftigt *ud .h
*peger på angivelsen 24° ud
fra søndag
03. der *ligger vi også på d- nogenlunde niveau *men i
næste uge
*vender sig tilbage mod seere *vender
sig tilbage mod kort

- 04. *begynder vinden at friske noget op
 *peger på angivelsen 19° under tirsdag
- 05. *og har altså noget lavere temperaturer med.
 *vender sig tilbage mod seere

Søndagens vejr vurderes prædikativt til at se ”fornuftigt ud”. Dette kan naturligvis dække over meget. Men ved samtidigt i linje 02 at pege specifikt på kortets temperaturangivelse (snarere end fx de ovenstående sol- og vindsymboler) gør TV-meteorologen det klart at de henviser til den høje varme. Dette understreges yderligere af at TV-meteorologen efter det kontrasterende ”men” i linje 03 igen peger specifikt på temperaturangivelsen, her knyttet til tirsdagen, og kort efter forklarer at den tiltagende blæst medfører ”lavere temperaturer”. Opsummeret vurderer TV-meteorologen altså eksplicit ugens indledende høje temperaturer positivt, og implicit ugens efterfølgende lave temperaturer negativt.

VURDERER TV-METEOROLOGER BESTEMTE VEJRFORHOLD POSITIVT VERSUS NEGATIVT?

Efter at have afdækket hvordan TV-meteorologer mere eller mindre eksplicit vurderer vejrforhold, kan vi nu vende os mod hvilke vejrforhold der vurderes positivt versus negativt. Flere af de hidtidige uddrag giver klare ledetråde: Regn vurderes negativt i uddrag (8), (10) og (11); tørvejr og sol vurderes positivt i uddrag (2), (12) og (14); og varme vurderes positivt i (15).

I uddrag (3) forudsagde meteorologen: ”der venter en rigtig flot weekend”. Hvis vi udvider uddraget en smule, kan (3) føjes til listen over positive vurderinger af tørvejr og sol, og den åbner op for en yderligere kategori, nemlig at hård blæst vurderes negativt. Udvidelsen giver også indblik i hvordan TV-meteorologer sprogligt integrerer udfoldelser af kriterier for vurderinger:

(3, udvidet) TV 2 11. maj

- 01. ME: der *venter en rigtig flot weekend med masser af
 solskin
 *slår arme ud og viser åbne håndflader
- 02. og heller ikke særligt meget vind .h

I uddrag (16) finder vi to eksplicitte vurderinger, en attributiv ("en fin dag") og en prædikativ ("det ser pænt ud"), med tilsvarende udfoldelse der tydeliggør at de positive vurderinger dækker over tørt, varmt og vindstille vejr:

01. ME: *så forsvinder skyerne *nok også i hvert fald i (.)
det meste af landet
*ME ser på kort og 'skubber' skydække ud mod vest med
sin hånd
*vender sig mod seere

02. *.h sådan at alle får en fin dag i morgen .h
*vender sig mod kort og peger på 'Østjylland'

03. *og temperaturer op til cirka femten grader og ikke
ret meget
*laver 'slag' ind over landet

04. vind *så det ser faktisk pænt ud for i morgen.
*vender sig mod seere

Uddrag (17) illustrerer hvorledes udfoldelse af hvad evalueringer af vejrforhold bygger på, også integreres i de forskudte vurderinger. Eksemplet indledes med at en udsendt reporter (RE) på årets Skivemøde beretter om ”dejligt vejr”. Som udsendt i felten kan reporteren udtale sig autoritativt om vejret (jf. Raymond 2000). Det kan TV-værten i studiet ikke, og desuden kommer værten sekventielt ind i en *anden position* i forhold til reporteren, hvilket ifølge samtaleforskning indebærer en lidt lavere grad af berettigelse til at foretage vurderinger (Heritage & Raymond 2005). Så værten nedtoner epistemisk vurderingen vha. verbet ’se’ når de dernæst gennem et deklarativt interrogativ beder TV-meteorologen forholde sig til at vejret ”ser næsten perfekt” ud:

(17) DR 24. maj

01. RE: (...) der er masser af god stemning og rigtig godt vejr i Vestjylland.
((klip til TV-studie))
02. VÆ: ja det ser næsten perfekt ud til Skivemødet det vejr der Simon.
03. ME: *ja der er vist ikke ret meget at klage over=der er nok nogen der kunne tænke
*slår begge hænder ud
04. sig *lidt mere varme men vinden den er nærmest ikke eksisterende der (...)
*slår begge hænder ud

Dette bekræfter TV-meteorologen med det indledende ”ja” og den efterfølgende ytring som verbalt udfolder hvad bekræftelsen dækker over. Udfoldelsen rummer dog et lille ”men”, nemlig at varmen ikke er så høj som man måske kunne ønske sig. Til gengæld kontrasteres dette forhold med faktoren at vinden ”er nærmest ikke eksisterende”, hvilket fastslår dette forhold som et kriterium der kvalificerer til at konstituere at vejret er ”næsten perfekt”.

Billedet er entydigt. TV-meteorologer vurderer stort set konsekvent tørt, solrigt, varmt og vindstille vejr positivt og overskyet, vådt, koldt og blæsende vejr negativt. Den eneste undtagelse fra denne tendens i undersøgelsens data knytter sig til tørkeperioden i midten af maj måned hvor regn et par gange omtales som noget ønskeligt, fx den 22. maj:

(18) TV 2 22. maj

01. ME: .h til gengæld så mangler vi regn og det er der altså ikke så meget af i
02. prognoserne nu men der er håb for at der kan komme nogle enkelte dråber
03. det begynder så småt at være tørt derude .h

Her oplyser TV-meteorologen altså om behovet for regn og omtaler muligheden for dette vejrhold med den positivt vurderende kategori ”håb”. Faktisk faldt der regn dagen efter. Men som vejrrudsigten fra den 23. maj viser, vurderes denne regn alligevel negativt når det kommer til stykket. Først som en ”risiko” i linje 03:

(19,1) TV 2 23. maj

- 01..ME: *lunt (.) derude en øh tolv til seksten grader
*ME vender mod kort der viser morgenvejr med
overvejende sol og peger tværs over kortet
02. *her fra morgenstunden=*lidt
*vender sig mod seere *kort skifter til at vise
formiddagsvejr med højere temperaturer og flere mørke
skyer
03. blæsende fra øst og så vil vi se i løbet af *formid-
dagen der begynder at
*peger på
regnskyer på kort
03. være risiko for regn og byger .h

Man kunne indvende at fraværet af andre vurderende elementer af regn end omtalen af den som en "risiko", gør evalueringen uklar. Men vejr-udsigstens afrunding der udfolder femdøgnsprognosen, tegner et tydeligt billede:

(19,2) TV 2 23. maj

01. ME: .h *der er kun en dag lige her til at starte med
*ugeprognosen kommer op på kort
02. sådan *udbredt regn (.)
*ME vender sig mod kort
03. *fredag lørdag ser superfint ud og *sommerligt
*peger på fredag der viser sol med spredte skyer
*peger på lørdag der
viser sol med spredte skyer
04. .h fra *søndag begynder der at være risiko for (.)
eftermiddagsbyger.
*peger på søndag der viser blandet vejr, og
vender sig tilbage mod seere

På trods af tørkeforholdene (jf. (18)) vurderes højtrykket fredag-lørdag altså eksplicit positivt som "superfint" og "sommerligt", og denne beskrivelse kontrasteres med prognosen for de efterfølgende dage der omtales gennem den. Man kunne måske tænke sig at den generelle tendens til at vurdere tørt, varmt og vindstille vejr positivt ville blive sat på pause under meget tørre perioder. Men uddraget viser at det ikke lader til at være tilfældet. Det ville dog kræve flere data at underbygge denne påstand.

DISKUSSION

Klimakrisen er ikke bare det prototypiske eksempel på et *wicked problem* med komplekse årsager, usikre og selvforstærkende konsekvenser og yderst udfordrende løsninger som forårsager nye problemer (Meistrup & Klitmøller 2020). Det er også en krise som kan være vanskelig forstå – og at ikke mindst forstå at man står midt i. Man får let psykologisk distance til krisen, særligt i Danmark og andre lande i det Globale Nord, hvor den globale opvarmning relativt set rammer med formindsket styrke, og hvor man i langt højere grad er forskånet for ekstreme vejrbegebenheder (MacDonald et al. 2015). Analogien til frøen der kan koges ihjel ved at putte den i langsomt opvarmende vand som den vænner sig til, er nærliggende. Det er her man kunne argumentere for at vejrudsigter som public service har et særligt ansvar for at oplyse om udviklingen i menneskeskabte klimaforandringer snarere end at normalisere global opvarmning og måske endda glæde sig over potentielle manifestationer af den.

Som artiklens analyser har demonstreret, er dette ikke vejrudsigternes sigte. Sådan et fokus ville bl.a. indebære at skulle forholde sig til en betydeligt bredere tidshorisont end de fem døgn som vejrudsigterne omhandler. Mere grundlæggende ville det dog indebære et skifte i hvilke handlinger vejrudsigterne understøtter, og hermed er vi helt inde i kernen af vejrudsigter som genre. Moderne genreforskning betoner nemlig at genrer bør analyseres *pragmatisk*, dvs. i forhold til hvilke handlinger de systematisk udfører (Miller 1984). Vejrudsigter har haft mange forskellige udtryk i de ca. 150 år de i Danmark har været bragt i aviser, radio, fjernsyn og senest på nettet og via apps, og man finder bl.a. prognoser målrettet landbrug og søfart. Men sådanne specifikke sigter har hverken DR's eller TV 2's vejrudsigter naturligvis. I stedet fremstår de som generiske og 'lette' indslag der følger efter sportsdækning eller reportager fra kulturelle begivenheder og dermed *afrunder* nyhederne på langt mindre alvorlig måde end gennem dækning af nyheder og politik. Det så vi fx i forbindelse med uddrag (7):

(7) DR 2. maj

01. VÆ: og så lad os se om sommervejret fortsætter Simon Brix.

02. ME: *ja jeg er da enig at dronning Marys øh *observering
 *Spredde hænder, åbne håndflader *ser og peger
 på kort
03. *det kunne næppe være bedre vejr (...)
 *ser tilbage mod seere

En af de tydeligste måder hvorpå en genres pragmatiske perspektiver manifesteres, er gennem konkrete handlingsanvisninger, fx når manualer henvender sig direkte til modtageren og beskriver hvordan og i hvilken rækkefølge noget skal samles. Somme tider finder vi konkrete handlingsanvisninger indlejret i vejrudsigter. Cirka et halvt minut efter (7) i DR-vejrudsigten fra 2. maj udleder TV-meteorologen fx implikationer af dette vejr der ”næppe kunne være bedre”:

(7. udvidet) DR 2. maj

04. ME: en tør dag og en tør aften hvor at *UV-indekset
 altså også er oppe på omkring de
 *ME peger på
 markeret UV-indeks på kort
05. her fire komma *fire så der er igen god grund til
 at huske ikke bare solbriller
 *vender sig mod seere og slår ud
 med arme
06. men altså også solcreme .h

TV-meteorologen hjælper gennem det enfatiske tryk på ”fire” som ledsages af pragmatisk gestikulation, seere der kan være ubekendte med UV-indeksets måleenheder, med at forstå at tallet er højt. Og de bruger dette tal som en anledning til at minde om at bruge solcreme. Det samme gør TV-meteorologen i uddrag (20):

(20) TV 2 14. maj

01. ME: *UV-indekset er altså oppe omkring de fem her et par
 timer
 *ME peger på markeret UV-indeks på kort
02. efter *frokosttid så husk solcreme hvis I skal ud .h
 *vender sig tilbage mod seere

I sådanne passager skaber TV-meteorologer *engagement* med seere gennem enten indirekte (som i (7)) eller direkte (som i (20)) henvendelser til seere med handlingsanvisninger (jf. Hyland 2006: 176-177). Der er dog ikke mange forekomster af sådanne passager, og man kan diskutere hvorvidt de alle egentlig er anvisende, fx uddrag (21):

(21) DR 22. maj

01. ME: (...) sommervejr til os så det er kun lige i morgen
torsdag hvor du
02. skal bytte parasollen ud med en paraply.

Her bliver modstillingen mellem parasol versus paraply vist mere brugt til at eksemplificere et vejrskifte end til at anviser hvordan seere skal navigere i forholdene.

Nedslagene illustrerer at handlingsanvisende passager i vejrudsigter har en sporadisk karakter. Det bekræfter at vejrudsigter primært fremstår som lette og afrundende indslag der overvejende lader fortolkninger af prognosernes implikationer være op til seerne selv. Det kunne fx være hvilke planer man relevant kan lægge for den næste dag, hvilken beklædning man bør overveje etc. Én af de større implikationer der komplet forbigås, er hvordan vejrets konkretiseringer interagerer med global opvarmning og klimaforandring. TV-meteorologerne taler vitterligt kun om vejret. Man kan indvende at dette er meningen fordi interaktionen mellem vejr og klima behandles grundigt i andre sammenhænge, fx i det årligt sendte program Årets vejr på DR som netop fordyber sig i dette fokus.

Men omvendt kan man mene at fravalget i de daglige programmer reproducerer en 'underfortolkning' af forbindelse og forsømmer dermed at levere værdifulde input til klimasamtalen, måske med potentiale til at reducere danskeres psykologiske distance til klimaforandring (Roepstorff 2022). Særligt når varmt vejr i den grad fortsætter med at blive positivt vurderet.

KONKLUSION

Denne artikel kan gennem sprogvidenskabelige analyser af vejrudsigter slå fast at vejr og klima *ikke* italesættes som at stå i forbindelse

med hinanden, i hvert fald ikke i vejrudsigter på DR og TV2 hen over maj 2024 som studiet har koncentreret sig om. Hvad vejrudsigter derimod klart forbinder, er bestemte vejrforhold med bestemte vurderinger. Mønsteret er tydeligt: Varmt, tørt, solrigt og vindstille vejr vurderes positivt, mens koldt, vådt, regnfuldt og blæsende vejr vurderes negativt.

Artiklen har først og fremmest koncentreret sig om *hvordan* sådanne vurderinger realiseres fordi dette perspektiv har manglet i tidligere forskning. Nogle vurderinger er direkte og eksplicitte. De gør brug af attributive eller prædikative formuleringer, fx "et flot vejr" versus "vejret er flot". Andre vurderinger er mindre direkte og præsenterer vejrprognoser igennem vurderende kategorier, fx "risiko for regn" eller "chance for sol". Endelig er nogle vurderinger indirekte og forskudte. De realiseres nemlig gennem en modsætning mellem objektive beskrivelser af bestemte vejrforhold som kontrasteres med vurderende omtale af fx et modsatrettet perspektiv ved samme vejr-situation, et element der relaterer sig til regional variation, eller en prognose for et kommende vejrskifte. Kontrasten gør således at varmt, tørt, vindstille solskinsvejr også implicit fremstilles positivt, mens koldt, vådt og blæsende vejr tilsvarende indirekte vurderes negativt.

Det er ikke påstanden at denne beskrevne systematik udtømmende fanger alle måder hvorpå meteorologer sprogligt og kropsligt vurderer vejrforhold. Som nævnt gør prominente sprogteoretikere os opmærksomme på at evalueringer kan udtrykkes på ekstremt subtile måder. Og dette endda uden at tage højde for at modtagere – i dette tilfælde en meget bred population af TV-seere med forskellige erfaringer, planer og interesser – formodentlig ofte kan udlede ganske forskellige ståsteder fra samme udlægninger. Denne artikel har kun forholdt sig til vurderinger af vejrforhold i vejrudsigternes dækning af maj måned i 2024. Men en klar fordel ved den beskrevne systematik er at den kan appliceres og skaleres i videre forskning hvis man skulle ønske det. Det kunne fx være interessant at undersøge hvordan vurderinger distribueres over tid, i relation til længerevarende usædvanlige vejrperioder, i forbindelse med usædvanligt varme dage etc.

Søren Beck Nielsen, lektor
Institut for Nordiske Studier og Sprogvidenskab, Københavns Universitet
sbnielsen@hum.ku.dk

UDSKRIFTSNØGLE

(.)	Stilhed under 0.2 sekund
(0.5)	Stilhed mål i sekund
=	Ytret helt uden stilhed
:	Forlænget lyd
<u>VERSALER</u>	Emfatisk tryk
<Ord>	Langsom tale
>Ord<	Hurtig tale
.h	Indånding
Or-	Selvfabrydelse
*	Beskrivelse af kropslig handling
↑Ord	Stigende intonation
Punktum.	Faldende prosodi
Spørgsmålstegn?	Stigende prosodi
Komma	Jævn prosodi

REFERENCER

- Bakhtin, M. 1986. *Speech genres and other late essays*. Austin: Texas University Press.
- Bloodhart, B., E. Maibach, T. Myers & X. Zhao. 2015. Local Climate Experts: The Influence of Local TV Weather Information on Climate Change Perceptions. *PLoS ONE* 10(11). e0141526. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0141526>
- Brouwer, C.E. & D. Laursen. 2003. Helt hen i vejret – interaktionen mellem vært og meteorolog i nyhedsudsendelser på DR1 og TV2. P. Widell & M. Kunøe (red.), *9. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog*. 117–128. Aarhus: Aarhus Universitet.
- Brügger, A. 2020. Understanding the psychological distance of climate change: The limitations of construal level theory and suggestions for alternative theoretical perspectives. *Global Environmental Change*. 60. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2019.102023>

- Bødker, H. & S. Simonsen. 2024. Danish public service online weather from 2005 to 2022: From meteorological data and information to leisurely commonality. *Media, Culture & Society* 46(3). 591–606. DOI: <https://doi.org/10.1177/01634437231209425>
- Couper-Kuhlen, E. & S. Selting. 2018. *Interactional linguistics. Studying language in social interaction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Edwards, D. 2007. Managing subjectivity in talk. A. Hepburn & S. Wiggins (red.), *Discursive research in practice. New approaches to psychology and interaction*, 31–49. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ernholtz, J. 2015. *De varme år: Analyse af vejret i Danmark 1791–95 baseret på bonde-dagbøger og logbøger fra vagtskibe i det vestlige Øresund*. Eget forlag.
- Engblom, A., K. Timm, R. Mazzone, D. Perkins, T. Myers & D. Maibach. 2019. Local TV news viewer reactions to weathercasters reporting the local impacts of climate change. *Weather, Climate and Society* 11(2). 331–335. DOI: <https://doi.org/10.1175/WCAS-D-18-0066.1>
- Folkman Pedersen, H. 2015. *Jamen som svarindleder efter hv-spørgsmål. Skrifter om samtalegrammatik* 2(2). 1–18.
- Goffman, E. 1978. Response Cries. *Language* 54(4). 787–815. DOI: <https://doi.org/10.2307/413235>
- Goodwin, C. & M.H. Goodwin. 1987. Concurrent operations on talk. Notes on the interactive organization of assessments. *IPrA Paper in Pragmatics* 1(1). 1–55. DOI: <https://doi.org/10.1075/iprapip.1.1.01goo>
- Heritage, J. & G. Raymond. 2005. The terms of agreement: Indexing epistemic authority and subordination in talk-in-interaction. *Social Psychology Quarterly* 68(1). 15–38. DOI: <https://doi.org/10.1177/01902725050680010>
- Hyland, K. 2005. Stance and engagement. A model of interaction in academic discourse. *Discourse Studies* 7(2). 173–192. DOI: <https://doi.org/10.1177/146144560505050>
- IPCC (2023). *Climate change 2023: Synthesis report*. Contribution of working groups I, II and III to the sixth assessment report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Core Writing Team, H. Lee and J. Romero (eds.)]. IPCC, Geneva, Switzerland. 35–115. DOI: 10.59327/IPCC/AR6-9789291691647.
- Kaukomaa, T., A. Peräkylä & J. Ruusuvuori. 2015. How listeners use facial expression to shift the emotional stance of the speaker's utterance. *Research on Language and Social Interaction* 48(3). 319–341. DOI: <https://doi.org/10.1080/08351813.2015.1058607>

- Kendon, A. 2004. *Gesture. Visible action as utterance*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Li, Y., E.J. Johnson & L. Zaval. 2011. Local warming: daily temperature change influences belief in global warming. *Psychol Sci* 22(4). 454-9. DOI: 10.1177/0956797611400913. Epub 2011 Mar 3. PMID: 21372325.
- MacDonald, R.I., H.Y. Chai & B.R. Newell. 2015. Personal experience and the 'psychological distance' of climate change: An integrative review. *Journal of Environmental Psychology* 44. 109–118. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2015.10.003>
- Martin, J. R. 2005. *The language of evaluation. Appraisal in English*. New York: Palgrave.
- Meistrup, L.I., & J. Klitmøller. 2020. Klimakrisen som et wicked problem – en kritik af klimainterventioner. *Psyke & Logos* 41(2). 93–110. DOI: <https://doi.org/10.7146/pl.v41i2.127509>
- Meze-Hausken, E. 2007. Seasons in the sun - weather and climate front-page news stories in Europe's rainiest city, Bergen, Norway. *International journal of biometeorology* 52. 17–31. DOI: 10.1007/s00484-006-0064-5
- Miller, C. 1984. Genre as social action. *Quarterly Journal of Speech* 70(2). 151–167.
- Pomerantz, A. 1984. Agreeing and disagreeing with assessments: some features of preferred/dispreferred turn shapes. M. Atkinson & J. Heritage (red.), *Structures of social action: Studies in Conversation Analysis*, 57–101. Cambridge: Cambridge University Press.
- Raymond, G. 2000. The voice of authority: The local accomplishment of authoritative discourse in live news broadcasts. *Discourse Studies* 2(3). 354–379. DOI: <https://doi.org/10.1177/146144560000200300>
- Roepstorff, S. 2022. *Klimapsykologi. Hvorfor vi holder klimakrisen ud i strakt arm og den forbundethed, der venter, når vi begynder at handle*. København: People's Press.
- Sambrook K, E.K. Konstantinidis, S. Russel & Y. Okan. 2021. The role of personal experience and prior beliefs in shaping climate change perception: A narrative review. *Frontiers in Psychology* 12. 669911. DOI: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.669911>.
- Schutz A. 1967. *The phenomenology of the social world*. Evanston, IL: Northwestern University Press.
- Sifianou, M. & A. Tzanne. 1996. Lovely day, isn't it?': Weather forecasts in their socio-cultural context. *Proceedings of the 1st International Conference on Discourse Analysis*. 357–366. Lisbon: Edições Colibri.

- Sivle, A.D., A.C. Berger, M.L.F. Svehagen, H.O. Hygen & J. Jeuring. 2021. The benefits of using TV-meteorologists as climate change communicators. EMS Annual Meeting 2021, online, 6–10 September 2021, EMS2021-130. DOI: <https://doi.org/10.5194/ems2021-130>, 2021.
- Sivle, A.D. & T. Aamodt. 2019. A dialogue-based weather forecast: Adapting language to end-users to improve communication. *Weather* 74, 436–441. DOI: <https://doi.org/10.1002/wea.3439>.
- Strauss, S. & B.S. Orlove (red.). 2003. *Weather, climate, culture*. London: Routledge.
- Streeck, J. 2009. *Gesturecraft. The manufacture of meaning*. Amsterdam: John Benjamins.
- Vygotsky, L. 2018 [1934]. *Tænkning og sprog*. København: Akademisk forlag.
- Wiggins, S. & J. Potter. 2017. Discursive psychology. C. Willig & W.S. Rogers (red.), *The Sage handbook of qualitative research in psychology*, 93–109. London: SAGE Publications Ltd.
- Zou, H. & K. Hyland. 2019. Reworking research: Interactions in academic articles and blogs. *Discourse Studies* 21(6), 713–733. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461445619866698>